

Волфъ. Азъ ся надъвамъ извѣстно, че ще ги доведжъ. (*Поклонява ся и отважда*).

ПОЗОРИЩЕ VII.

Графъ-тъ. Вилхелмъ и Мелхиоръ.

Мелхиоръ. Милостивый Графе, азъ немогж да разумѣжъ отъ Голоса нищо, — той непрестано трупoли изъ тъмницж-тъж, съсь окови-тъ хлопа, запененъ и съ кървави очи гледа на мене и вика: Графице, Графице!

Графъ-тъ. (*Подржника и слуга-та влѣзва*). Иди и кажи на тъмничаръ-тъ да ми проводи Голоса тука подъ стражжъ. (*Служителъ-тъ отважда*). Може да е проклетникъ и полудѣлъ.

Мелхиоръ. Азъ каквото го гледамъ, рекалъ бы, че е полудѣлъ.

Графъ-тъ сега ще видымъ догдего доведжтъ.

Вилхелмъ. Може да го мъчи и гризе силно негова-та совѣсть.

ПОЗОРИЩЕ VIII.

Преднитъ и Голосъ съ двама стражари.

Графъ-тъ. Ё, Голосе, сега тутакси да кажешъ, гдѣ е заровена Графица та и кои хора ся жъ убили. (*Голосъ неотговаря нищо, но търга си косми-тъ — пенися на уста-та, блърчка си чело-то — хлопа съ окови-тъж, кжса си дрехи-тъж, върти съ главж-тя си и кикери ся по собж-тъж и трепере*).